

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς
Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον (βλέπ. ἀρ. 383 ἐξερχομένων ἐπικυρωθέντα κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2398 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας).

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 36

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν διεύθυνσιν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὸ Δικαστήριον ὑπ' ἀριθ. 2042 ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1828, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ὁ κατὰ τὰς Βορ. Κυκλάδας Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος στέλλει τὴν βρατσέραν «Ἄ γ ι ο ς Δ ι ο ν ὕ σ ι ο ς», διοικουμένην παρὰ τοῦ Δημητρίου Ἀργυροῦ, Ζαγοριανοῦ, διὰ νὰ κριθῇ,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην ἐπιστολὴν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῶν Βορ. Κυκλάδων ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1828 ὑπ' ἀριθ. 1734,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ἰωάννου Βαλσαμάκη πρὸς τὸν κατὰ τὰς Βορ. Κυκλάδας Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1828, δι' ἧς ἀναφέρει τὴν κατάσχεσιν τῆς βρατσέρας «Ἄ γ ι ο ς Δ ι ο ν ὕ σ ι ο ς», γενομένην τὰς 18 Σεπτεμβρίου 1828 τὸ ἑσπέρας εἰς τὰς τρεῖς ὥρας μεταξὺ Πεταλιῶν καὶ Εὐβοίας, παρὰ τοῦ ἐλληνικοῦ βρικίου τοῦ ὄντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κατὰ τὰς Βορ. Κυκλάδας τμήματος,

Θεωρήσασα τὸ δίπλωμα τῆς βρατσέρας ὑπ' ἀριθ. 5805 ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1828,

Θεωρήσασα τὸ ναυτολόγιον Σύρας ὑπ' ἀριθ. 589 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὰς παρὰ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου ἐν Τήνῳ ληφθείσας ὁμολογίας τοῦ Δημητρίου Ἀργυροῦ καὶ τῶν ναυτῶν του, πέντε τὸν ἀριθμὸν, τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὰς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ληφθείσας ὁμολογίας τοῦ κατασχετοῦ τῆς βρατσέρας Δημήτριος Ζώρζη, Ψαριανοῦ, τοῦ πλοιάρχου Ἀργυροῦ καὶ τῶν συνακολουθησάντων ναυτῶν του ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῶν Βορ. Κυκλάδων πρὸς

τὸ Δικαστήριον ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1828 ὑπ' ἀριθ. 2069 καὶ τὴν ἐσώκλειστον τοῦ Ὑγειονομείου τῆς Σύρας πρὸς τὸν Ἑκτακτον Ἐπίτροπον,

Θεωρήσασα τὴν ἀπολογία τοῦ Δημητρίου Ἀργυροῦ τῆς 3 Νοεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ τῆς 20 Νοεμβρίου 1828, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτει καὶ ἐξ δασμοτελωνικᾶς ἀδείας τῆς Σύρας,

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι πᾶν δημόσιον πλοῖον ἔχει τὸ δίκαιον τοῦ νὰ προλαμβάνῃ παραβίασιν ἀποκλεισμοῦ καὶ νὰ συλλαμβάνῃ ὅποιονδήποτε πλοῖον ἤθελεν ὑπεκφύγει τὴν προσοχὴν τῆς ἀποκλειούσης δυνάμεως.

2ον) Ὅτι ὁ ρηθεὶς Δημήτριος Ἀργυροῦ παρεβίασε τὸν ἀποκλεισμόν, καθότι ἐξάγεται:

1ον. Ὅτι ἔλαβε διαβατήριον, ἀναφέρον φορτίον μηδὲν διὰ Σάμον.

2ον. Ὅτι ὁμολογεῖ ὅτι ἐφόρτωσε πρᾶγμα εἰς Σύραν καὶ πρὶν λάβῃ τὸ διαβατήριον καὶ ἀφοῦ τὸ ἔλαβεν.

3ον) Ὅτι ὁμολογεῖ ὅτι εἰς τὴν Δῆλον ἐφόρτωσε ἀπὸ προσδιόριστον πλοῖον διαφόρους ἄλλας πραγματείας καὶ ἥλλαξε διεύθυνσιν.

4ον) Ὅτι, δυνάμενος νὰ λάβῃ διαβατήριον ἀπὸ Τήνον ἢ Μύκονον, δὲν τὸ ἔκαμεν.

5ον) Ὅτι, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς Κέα, ὡς αὐτὸς λέγει ὅτι ἐσκοποῦσε, διὰ νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν διαβατήριον καὶ νὰ μεταβῇ εἰς Καλαμάταν, ἔλαβε διάφορον διεύθυνσιν διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς Εὐβοίαν.

6ον) Ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ νοτιοδυτικὸς ἄνεμος (ostrogarbi) τὸν ἐβίασε νὰ ὑπάγῃ ἀπὸ τὴν Δῆλον εἰς τοὺς Πεταλιούς, καθότι ἡδύνατο νὰ ὑπάγῃ εἰς Τήνον, εἰς Μύκονον καὶ εἰς Ἄνδρον.

7ον) Ὅτι διευθύνετο τῷ ὄντι εἰς Εὐβοίαν, καθότι εἰσῆλθεν εἰς Πεταλιούς τὴν νύκτα τῆς 28 Νοεμβρίου 1828, ὥραν τρίτην τῆς νυκτός.

8ον) Ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἶδε κ' ἐγνώρισε τὸ ἐλληνικὸν πλοῖον εἰς Πεταλιούς καὶ ὅτι δι' αὐτὸ ὑπῆγεν ἐκεῖ· διότι εἰπὼν αὐτὸς ὅτι τὸ εἶδε καὶ τὸ ἐγνώρισε δύο ὥρας πρὶν νυκτώσῃ καὶ ὁμολογήσας ὅτι εἶχε πάντοτε σφοδρὸν πριμνήσιον ἄνεμον ἕως οὗ ἄραξε, δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν εἰς πέντε ὥρῶν ἀπόστασιν, πνέοντος πριμνησίου ἀνέμου, νὰ ἴδῃ καὶ νὰ γνωρίσῃ τὸ ἐλληνικὸν πλοῖον.

Ἐπομένως ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει:

Ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Δημήτριος Ἀργυροῦ παρεβίασε τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Εὐβοίας, δημεύεται τὸ πλοῖον μὲ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον του.

Ὁ Δημήτριος Ἀργυροῦ εἶν' ὑπόχρεως εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς
Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2391 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 37

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Σπύρου Ἀρβανιτάκη πρὸς τὸν Αὐστριακὸν Ἀντιπροξένον Γρόπιον ἀπὸ 13 Μαΐου 1828, δι' ἧς ζητεῖ τὴν μεσεγγύησιν μιᾶς ἰονικῆς βρατσέρας ἀνηκούσης, ὡς ἀναφέρει, εἰς τὸν Δημήτριον Ἀκτίπην, ἐξάδελφόν του, πρὸ δέκα ὀκτὼ μηνῶν ἀπολεσθείσης αὐτάνδρου κατὰ τὴν Μάνην καὶ ἤδη εὕρισκομένην εἰς χεῖρας τῶν Μανιατῶν,

Θεωρήσασα τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης πρὸς τὸ Προσωρινὸν Διοικητήριον Αἰγίνης, τῆς αὐτῆς χρονολογίας, καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς 15 Μαΐου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Γρηγορίου Πανάγου Λουκάκου, Σπαρτιάτου, πρὸς τὸ Δικαστήριον τῆς 16 Μαΐου 1828, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι τὴν μεσεγγυηθεῖσαν πρατσέραν ἠγόρασεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Τζίμοβας ἐπὶ τοπικῆς διοικήσεως καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων, καὶ ἐφεξῆς διαμαρτύρεται διὰ τὰς ἐκ τῆς μεσεγγυήσεως ζημίας καὶ ἔξοδα,

Θεωρήσασα τὴν ἐγγύησιν τῶν κυρίων Πέτρου Μαυρομιχάλη καὶ Γεωργίου Μαυρομιχάλη, τὴν ὁποίαν ἔδωκαν τὴν 24 Μαΐου 1828 ὑπὲρ τοῦ Γρηγορίου Πανάγου Λουκάκου, πλοιάρχου τῆς μεσεγγυηθείσης πρατσέρας, διὰ νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρᾳ,

Θεωρήσασα τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Γεωργίου Παπαῦ Μανόλη, γραμματέως τοῦ Κ. Β. Αὐστριακοῦ Ἀντιπροξένου πρὸς τὸν Δημήτριον Ἀκτίπην εἰς Ζάκυνθον ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1828, ὅτι κατὰ τὴν ζήτησιν τοῦ Σπύρου Ἀρβανιτάκη ἐβλήθη ὑπὸ μεσεγγυὸν ἢ διοικουμένην πρατσέρα ἀπὸ τὸν Γρηγόριον Πανάγου Λουκάκου. Ὅτι ἡ πρατσέρα ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν μὲ ἀξιόχρεων δοθεῖσαν ἐγγύησιν καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ αὐτὸς ἐφωδιασμένος μὲ τὰ ἀνήκοντα ἔγγραφα, διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διαδικασίαν,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Δημ. Ἀκτίπῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1828, ὅτι τὸ 1827, Ἰανουάριον μῆνα, παρέδωκεν εἰς χεῖρας τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀναστασίου Ἀκτίπῃ τὴν πρατσέραν του ὃ «*Ἄ γ ι ο ς Δ ι ο ν ὕ σ ι ο ς*», ὃ ὁποῖος ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν διευθυνόμενος εἰς λιμένας ἐλληνικοὺς μὲ φορτίον παξιμάδι, ἀλεύρι κ.τ.λ. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ἡμερῶν ἠκούσθη φωνή, ὅτι πειραταὶ τῆς Μάνης, ἄνθρωποι τοῦ μπέη Μαυρομιχάλη, ἐκτύπησαν καὶ ἐπῆραν τὸ σκάφος καὶ τὸ φορτίον, τοὺς δὲ ἀνθρώπους κατασφάξαντες ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτι δὲ τὸ πλοῖόν του